

קריאת התורה - פרשת אמר – ויקרא כ"א
תפילת מנחה – 3 עליות

קריאה ראשונה

כ"א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אֲמֹר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי
אֶהֱרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמִּיּוֹ:
ב כי אִם-לִשְׂאֵרוֹ הִקְרַב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנוֹ
ג וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו: וְלֹא-אֲחִתּוֹ הַבְּתוּלָה הַקְרוּבָה
ד אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא-הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטְמָא: לֹא
ה יִטְמָא בַּעַל בְּעַמִּיּוֹ לְהַחֲלוֹ: לֹא יִקְרָחָה קְרָחָה
בְּרֹאשׁוֹם וּפֹאֶת זָקָנָם לֹא יִגְלָחוּ וּבִבְשָׂרָם
לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָה:

קריאה שנייה

ו קְדָשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם
ז וְלֹא יַחֲלִלּוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת-אֲשֵׁי יְהוָה
ח לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ: אִשָּׁה
זֶנֶה וַחֲלָלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה
ט לֹא יִקְחוּ כִּי-קֹדֶשׁ הוּא לֵאלֹהֵיו: וְקִדְּשֻׁם כִּי-
יִקְרָב מִקְרִיב קֹדֶשׁ יִהְיֶה-לָּךְ
י כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁכֶם: וּבֵת אִישׁ כֵּהֵן
יִתְחַל לְזָנוֹת אֶת-אִבִּיהָ הִיא מִחֲלָלָה בָּאִשׁ
יִשְׂרָאֵל:

קריאת התורה - פרשת אמר – ויקרא כ"א
תפילת מנחה – 3 עליות

קריאה שלישית

וְהִכֵּהוּ^א
הַגָּדוֹל מֵאַחֵיו אֲשֶׁר-יוֹצֵק עַל-רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת-יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת-הַבְּגָדִים
אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרֹעַ וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹס׃ וְעַל^{יא}
כָּל-נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא׃
וּמִן-הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלִל אֶת מִקְדָּשׁ^{יב}
אֱלֹהֵיו כִּי נֹזֵר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו
אֲנִי יְהוָה׃ וְהָיָה אִשָּׁה בְּתוּלִיָּה יִקַּח׃ אֶלְמִנָּה^{יג}
וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת-אִלֶּה לֹא יִקַּח כִּי אִם-
בְּתוּלָה מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה׃ וְלֹא-יַחֲלִל זֶרְעוֹ^{טו}
בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁ׃ ס

קריאת התורה - פרשת אמר – ויקרא כ"א
תפילת מנחה – 3 עליות

בספר תורה

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אליהם כלפני לא יטמא בעמיו
כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבניו
ולבתו ולאחיו ולאחותו הבתולה הקרובה אליו
אשר לא היתה לאיש לה יטמא לא יטמא בעל
בעמיו להזכרו לא יקרחה קרחה בראשם ופאת
זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרשית
קדשים יהיו לאלהיהם ולא יזכרו שם אלהיהם
כי את אשי יהוה לזם אלהיהם הם מקריבם
והיו קדש אשה זנה וזכר לא יקחו ואשה
גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו
וקדשיתו כי את לזם אלהיו הוא מקריב קדש
יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם ובת איש
כהן כי תזכר לזנות את אביה היא מוזללת באש
תשרף והכהן הגדול מאחיו
אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו
ללבוש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו
לא יפרם ועל כל נפשית מות לא יבא לאביו
ולאמו לא יטמא ומן המקדש לא יצא ולא יזכר
את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה והוא אשה בבתוליה יקח אלמנה
וגרושה וזכר לא יקח את אלה לא יקח כי אם
בתולה מעמיו יקח אשה ולא יזכר זרעו בעמיו
כי אני יהוה מקדשו